

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 15. februar 2019 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Henrik Gam, Mikael Sjöberg og Nicolai Uggerhøj-Winther (kst.) med
domsmænd).

21. afd. nr. S-3432-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Thomas Lindberg Brædder, besk.)

Lyngby Rets dom af 16. november 2018 (1-4237/2018) er anket af anklagemyndigheden med
påstand om skærpe, således at straffen skærpes og endvidere således, at der sker udvisning
af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at tiltalte idømmes en
ungdomssanktion. Tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Forurettede har gentaget sit for byretten fremsatte erstatningskrav og taget forbehold for
yderligere erstatning, herunder erstatning for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse for erstatningskravet, subsidiært stadfæstelse af dommen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne F, V1, V5, V7 og V8.

De i byretten af vidnerne V2, V3, V4, V6 og V9 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han i dag ikke husker, hvorfor han gav sin pizza til personen i rødt. Han husker ikke meget fra den pågældende aften. V9 ventede på ham ved udgangen, og de gik derfra lige ud. Foreholdt at det fremgår af den afspillede video fra stedet, at de ligesom gruppen foran dem drejede til venstre ved udgangen, forklarede tiltalte, at det var senere, at de gik lige ud. Det kan man ikke se på videoen. V9 og han gik ad en sti gennem skovbunden i retning mod stationen. Man kan ikke se stien på kortet. Han tabte noget inde på Bakken, men husker ikke hvad. Det har nok været hans tegnebog. Han skulle nemlig give ham i hvidt noget. Han tog i hvert fald ikke handsker på.

Han var iført blå Nike træningstøj med et par skinnende hvide logoer på. Tøjet tilhører hans ven, A, som tiltalte har telefonnummeret på. Det sagde han til politiet, da han blev anholdt. Han ville ikke oplyse navnet på A, fordi denne ikke skulle udsættes for ransagning. Politiet har ikke fulgt op på det. Foreholdt at vidnet V8 har set tiltalte med en kniv, må vidnet have sagt dette for selv at slippe af med skylden eller for at flytte fokus fra sin egen gruppe til tiltalte og V9. Han sagde til politiet ved anholdelsen, at skoene var smidt ud. De lå dog stadig på bagtrappen, hvilket han sagde til politiet.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at han genkender sig selv på de afspillede videoer fra foran Rodeobanen og ved udgangen. Han havde grå trøje på. Flere personer kom hen til ham uden for Rodeobanen. Han følte sig truet, og de voksne sagde, at de skulle forlade Bakken. De gik ad Skovvejen ved Peter Liep. Han så ikke gerningsmanden komme. Han kunne heller ikke se, at han havde en kniv. Han blev først klar over, at gerningsmanden havde en kniv, da han blev ramt. Han tror ikke, han så kniven på noget tidspunkt. Han så heller ikke gerningsmandens hænder. Først gled han, så faldt han, og derpå blev han sparket. Ved det tredje stik var gerningsmanden alene om ham. Han så gerningsmanden, men ved ikke, om det var den samme, der stak hver gang. Han var ikke klar over, at han blev stukket de to første gange. Det var først ved tredje stik, han blev klar over, at det var med kniv. Han så ikke nogen med kasket. Gerningsmændene råbte noget, men han husker ikke, hvad de sagde. Forholdt rapport, ekstrakt II, side 103, om at de skulle have sagt ”ved du, hvor vi kommer fra”, husker han ikke at have forklaret sådan, men derfor kan det godt være rigtigt. Han så ikke nogen

handsker. Foreholdt rapport, ekstrakt II, side 102, husker han, at han forklarede til politiet, at gerningsmanden bar et blått joggingsæt. De fleste af dem, de kom i håndgemæng med ved Rodeobanen, var mørke i huden – de var fra Afrika eller Mellemøsten. Nærmere kan han ikke komme det. Han har fortsat tydelige ar, og det gør ondt ved arret i brystregionen.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun så sin søn have fat i en ukendt dreng ved Rodeobanen. Hun var alene med drengene, fordi den anden forælder var gået til stationen med en af de unge. Da de kom ud af Bakken, gik de gennem skovbunden for at komme op til Dyrehavevej. Hun spurgte børnene, hvad der var foregået, og sagde til dem, at de straks skulle løbe mod stationen, hvis de unge kom efter dem. Pludselig kunne hun på forurettedes øjne se, at noget var galt. Hun holdt bagtrop, idet hun havde en fornemmelse af, at noget kunne gå galt. Hun vendte sig om og så nogle meget hidsige unge komme løbende mod dem i høj fart, og de begyndte selv at løbe. Gruppen af unge kom nærmest stormende. De løb op mod vejen, men blev indhentet. Hun så ham, der stak, og det var den samme, der stak hver gang. Hun så kniven, men ikke skaftet, som må have været meget kort. Stålet var blankt. Hun havde set gerningsmanden tidligere på aftenen mellem kl. 20 og 21 på den engelske café, hvor hun drak kaffe. Her så hun en ung mand i blått joggingtøj være ret så voldsom over for en pige. Hun talte med den anden forælder om det. Hun genkendte ham som den, der senere stak med kniven. Hun kunne genkende ham på tøjet. Overfaldet var meget voldsomt. Hun tænkte, stopper det aldrig, men hun har ingen fornemmelse af, hvor lang tid, det stod på. Nogle slog med kæppe. Hun var ikke i tvivl om tiltaltes identitet. Hun genkendte ham ude i skoven og så ham igen i byretten. De var fem unge om overfaldet. To slog med kæppe, to andre slog og sparkede, og tiltalte havde kniven. Forurettede stod op, da stikkene faldt. Der blev stukket ud flere gange efter forurettede. Hun ved ikke hvilke stik, der ramte. Hun ringede til politiet og fortalte, at hun var overbevist om at have set tiltalte tidligere på aftenen.

Vidnet V5 har supplerende forklaret blandt andet, at han var sammen med forurettede fra start til slut. Den anden gruppe, som de havde mødt ved rodeobilerne, løb efter ham og kammeraterne ude i skoven. Han vendte sig om og så en hel flok. Han med kniven rettede henvendelse til vidnet og spurgte, ”hvem spiller dum?” Vidnet gik i panik og svarede ikke. Gerningsmanden forsøgte at stikke forurettede tre gange i ansigtet, og dernæst overfaldt de forurettede alle sammen. Han mener ikke, at han overfor politiet har beskrevet gerningsmanden som afrikansk eller somalisk, men der var somaliere i gruppen. Han husker

ikke de andres påklædning, heller ikke om der var andre end gerningsmanden, der havde mørkt tøj på. Der var kun en, der stak med kniv. Han genkendte ingen fra fotomappen.

Vidnet V7 har supplerende forklaret blandt andet, at han husker, at gerningsmanden med kniven var iført joggingsæt. En af gerningsmændene sagde til sidst noget om, at ”husk hvor vi kommer fra – kend jeres plads”. Det var ikke ham med kniven.

Vidnet V8 har supplerende forklaret blandt andet, at han gik mod stationen, da hans mor ringede. Han så tiltalte, som han havde set før, med kniven. Han kendte kun B. Han mødte sin fætter, C, på et pizzeria, men han så ham ikke i skoven. Street Society er en fodboldturnering.

Personlige oplysninger

Tiltalte er villig til at deltage i en ungdomssanktion, i fald retten finder ham skyldig. Han får medicinsk behandling for ADHD. Det har hjulpet ham i skolen. Han synes, det går bedre, og det fortæller pædagogerne ham også dagligt. Han har en god relation til sin mor, som han boede hos indtil varetægtsfængslingen. Han har under fængslingen fået kontakt med sin far, som er begyndt at besøge ham på Sølager. De har fået et tættere forhold. Han har gode relationer til sine søskende. Han ser sine onkler og tanter her i landet. Han husker intet fra tiden i Pakistan. Han kom til Danmark i 2010 og gik i forskellige folkeskoler. Han er gået ud af 9. klasse og er ikke begyndt på en uddannelse. Han har været i Pakistan 3 gange. De to første gange var han der med sin mor. Seneste ophold i Pakistan var i 2017, hvor han var på et tre ugers ophold sammen med sin onkel. De var til mormorens begravelse. Hans mor besluttede, at han skulle med onklen til Pakistan. Han besøgte ikke familien ved den lejlighed, men han skypede med sin mors søskende. Han forstår urdu og punjabi, men kan ikke tale alle ord. Han kan ikke skrive sproget. Hans far bor i England, men har tænkt sig at flytte til Danmark. Han ved ikke noget om farens statsborgerskab. Han taler dansk. Han har spillet fodbold i flere forskellige klubber, senest i Valby Boldklub.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af konklusionen fra Retspatologisk Afdeling, at ”undersøgte har været i livsfare, idet undersøgte uden den akutte, kompetente lægelige behandling næppe havde overlevet”.

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig vidnet V1's forklaring, der støttes af andre vidner, findes tiltalte af de grunde, som er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffastsættelsen

Straffen, der også i landsretten udmåles som en fællesstraf med den delvist betingede dom af 21. marts 2018, forhøjes til fængsel i 3 og 6 måneder.

Retten har ved strafudmålingen lagt til grund, at der er tale om et groft, umotiveret overfald i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor tiltalte har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare. Overfaldet er alene gennemført som en straffeaktion med henvisning til en episode tidligere på aftenen, hvor tiltalte ikke selv deltog. Retten har endvidere i skærpende retning lagt vægt på, at tiltalte kort forinden er straffet for ligesået kriminalitet, og på bemærkningerne til lov nr. 358/2018 om skærpelse af straffen for grov vold, hvorefter straffen skal afspejle den potentielle fare ved vold begået med kniv eller lignende.

Udvisning

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, 3 og 6, jf. § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b om udlændinge omfattet af EU-reglerne. Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

Tiltalte er 16 år og ugift. Han har ingen børn. Han kom til Danmark, da han var 7 eller 8 år gammel, og han har haft lovligt ophold her i landet i ca. 8 år. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed, for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Dette beror på en proportionalitetsvurdering. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68.

I et tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung person, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af disse kriterier. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her. Det gælder navnlig, hvis udlændingen har begået kriminaliteten som mindreårig. Når det drejer sig om kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn til barnets interesser og muligheden for reintegration, jf. dommens præmis 82-83.

Sådanne tungtvejende grunde, som er omtalt ovenfor, kan være bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet. Kriminalitetens beskaffenhed kan efter Domstolens praksis således medføre, at der kan ske udvisning, selv om udlændingen var mindreårig på gerningstidspunktet, jf. dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09 (Külekcı mod Østrig), præmis 45.

Da tiltaltes far er både britisk og pakistansk statsborger, og tiltalte har tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet, skal en eventuel udvisning endvidere være i overensstemmelse med EU's opholdsdirektiv og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 38 og 39, stk. 2, hvorefter der blandt andet ikke må træffes afgørelse om udvisning, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Tiltalte er pakistansk statsborger og idømmes i den foreliggende sag en fællesstraf på fængsel i 3 år og 6 måneder for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245. Der er som anført tale om et groft, umotiveret overfald i forening med flere uidentificerede gerningsmænd, hvor tiltalte har anvendt kniv mod brystregionen, og hvor forurettede har været i livsfare.

Tiltalte er tidligere straffet ved dom af 21. marts 2018 med fængsel i 1 år og 6 måneder for blandt andet røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, hvor tre af forholdene blev begået med kniv, og for vold efter straffelovens § 244. 1 år og 2 måneder af straffen blev gjort betinget. Forholdet i den foreliggende sag er begået mindre end to måneder efter denne doms afsigelse og længe inden prøvetidens udløb, og det viser efter landsrettens opfattelse, at tiltalte ikke har haft vilje eller evne til at rette op på sit negative og kriminelle handlemønster.

Det fremgår endvidere af en udtalelse fra Københavns Kommune af 18. oktober 2018 til brug for Ungesamrådet i København, at det fortsat vurderes, at der er markant bekymring for tiltaltes kriminelle løbebane, herunder at han er i risiko for at begå ny personfarlig kriminalitet.

Landsretten finder herefter, at der er en betydelig risiko for, at tiltalte også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, herunder personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises, og at en udvisning vil være begrundet i alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Det skal i proportionalitetsvurderingen tillægges vægt, at tiltalte er kommet her til landet som 7-8-årig, og at han har haft lovligt ophold her i ca. 8 år. Han har gået i folkeskole i Danmark til og med 8. klasse. Han taler dansk. Han har boet hos sin mor og sammen med sin lillesøster i Danmark, og han ser sine onkler og tanter her i landet. Han har danske venner og har været medlem af fodboldklubber. Der er derfor – herunder i lyset af hans unge alder – ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Heroverfor står imidlertid, at tiltalte har levet halvdelen af sit liv i Pakistan, hvor han har gået i skole i et par år. Han har været i Pakistan 3 gange, siden han kom til Danmark, senest på et tre ugers ophold i 2017. Hans mors søskende bor i Pakistan, og han skypede med dem under sit seneste besøg i landet. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at han taler og forstår pakistansk, men han kan ikke skrive sproget. Det fremgår af § 26-afhøringen af tiltalte, at han havde god kontakt til familien i Pakistan indtil for 1-2 år siden. Det må herefter anses for utvivlsomt, at han har en ikke ubetydelig tilknytning til Pakistan.

Landsretten lægger til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Pakistan, men at han har forudsætninger for at etablere en tilværelse i

dette land – hvor han som nævnt har familie – hvis han udvises. Det bemærkes i den forbindelse, at han vil være over 18 år, når udvisningen vil kunne gennemføres. Det bemærkes endvidere, at den del af hans familie, der bor i Danmark, vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham ved besøg i Pakistan og ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Navnlig i lyset af arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Det forhold, at den omhandlede kriminalitet er begået som mindreårig, og at tiltalte også er mindreårig på tidspunktet for domfældelsen, kan under de omstændigheder, der foreligger i den konkrete sag, ikke føre til et andet resultat.

Landsretten finder herefter, at udvisning ikke med sikkerhed vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Landsretten finder endvidere, at det ikke med sikkerhed vil være i strid med artikel 8, at udvisningen sker med indrejseforbud for bestandig, som er den lovmæssige retsfølge af en afgørelse om udvisning som den foreliggende, idet det bemærkes, at lovovertrædelsen er begået før ikrafttræden af lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven. Landsretten har lagt vægt på den langvarige fængselsstraf, som tiltalte idømmes, også selv om der er tale om en fællesstraf, og at der er tale om et groft, umotiveret overfald med kniv, hvor forurettede har været i livsfare.

Landsretten finder heller ikke, at en udvisning er i strid med EU's opholdsdirektiv eller de ovenfor nævnte regler i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Landsretten ændrer derfor byrettens dom, således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. [den dagældende] udlændingelovs § 22, nr. 1, 3 og 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Efter de juridiske dommers afgørelse stadfæstes dommens afgørelse om erstatning med den tilføjelse, at der tillige gives erstatning for svie og smerte fra den 14. maj 2018 og 10 dage frem med 2.000 kr.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med en fællesstraf af fængsel i 3 år og 6 måneder og udvises for bestandig.

Tiltalte skal inden 14 dage til F c/o advokat Irene Zehngraft, Niels Hemmingsens Gade 10, 5. sal, 1001 København K, betale 9.547 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.